

Title: VALLEY OF WEeping

Preached by Dr. w eUGENE SCOTT, PhD., Stanford University

At the Los Angeles University Cathedral

Copyright © 2007, Pastor Melissa Scott. - all rights reserved

Titlu: VALEA PLANGERII

Mesaj Predicat de Dr. W eUGENE SCOTT, PhD., Stanford University

Los Angeles University Cathedral

Copyright © 2007, Pastor Melissa Scott. – toate drepturile rezervate

VALEA PLANGERII

Asa cum bine stiti, sunt sapte mesaje pe care le predic in fiecare an incluzand si mesajul de Paste. Am predicat acest mesaj la inmormantarea tatalui meu, asa ca o sa-l las putin deoparte -acest mesaj obisnuit de Paste - si o sa predic unul dintre celelalte mesaje la care ma uit in fiecare an. Acest mesaj a fost lumina spiritual calauzitoare in toti ani mei de adult si in toata lucrarea de slujire – Psalmul 84: “Ferice de ceice-și pun tăria în Tine.”

Subliniați cuvântul “ferice”. Acum bisericile sunt asociate cu binecuvantari care sunt determinate de timp si spatiu, dar cuvântul in Ebraica descrie aici o stare de a fii, o conditie de a fi binecuvantat care nu se schimba.

Am predicat acest mesaj – acest verset, pentru mai mult de 30 de ani. Nu stiu cum sa-l explic mai diferit decat l-am explicat prima data cand am vorbit despre el. Problema este ca trebuie sa-l re-predic in fiecare an, pentru ca inca nu am ajuns sa-l traiesc. Stiu ce exprima el in limba Ebraica. Descrie aici o conditie de a fi binecuvantat care nu se schimba. Nu este o aventura care dureaza doar un moment. Ci este o “întotdeauna la fel” stare de a fi binecuvantat. Nu am ajuns la asta inca, dar stiu cum sa ma indrept inspre acolo. De aceea predict acest mesaj. Este o stare de binecuvantare la care nu ajung toti – “Ferice de acel .” Articolul definit il separa pe acest om de restul multimi. Nu este ceva ca si un fel de pulbere cazuta din cer. Un anumit fel de individ care are aceasta binecuvantare. “Ferice de ceice-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.”

Versetul 6: “Cand strabat” – aceasta forma a verbului descrie foarte clar ca binecuvantarea este atasata de cineva care se indreapta spre ceva, spre un process al schimbarii. Deja nu-mi plac cateva dintre conditiile puse. Ma indrept inspre o varsta in care sa nu-mi mai placa schimbarea si am trecut prin multe feluri de schimbari, incat sa nu mai fie ceva ce Dumnezeu trebuie sa ma invete; mai ales in domeniul asta.

Cand aveam 30 de ani obisnuiam sa predict asta. Eram la biserica inconjurat de oameni cu parul alb si predicam asta cu vitalitate si vigoare. Intelege acest lucru despre crestinism – nu exista un timp in care sa te asezi si sa lasi totul deoparte. Nu exista o indeplinire, un success, un punct la care sa ajungi si sa zici “Ia uite la restul creaturilor astea mizerabile, cum incerca sa ajunga unde sunt eu.” Crestinismul este o calatorie nu o destinatie – pana cand ajungem la acea ultima destinatie acolo sus. Asta inseamna ca schimbarea este parte din aceasta calatorie.

Vechiul Testament vorbeste despre un popor la care Dumnezeu nu sa gandit foarte mult, El zice

“se odihnea fără teamă pe drojdiile lui.” Este un cuvânt folosit în facerea vinului; înseamnă “stabilit”. Și El continua și spune “nu era turnat dintr-un vas în altu”; așa ca drojdia lor este încă în ei și ei duhanesc și miros urat pentru că n-au fost goliti. În procesul facerii vinului se golea un vas într-un altul și se lăsa drojdia în urmă.

Când eram tânăr obișnuiam să mă bazez pe asta. Dar trebuie să te aștepti la schimbare. Victoria de azi te va ridica într-o poziție vulnerabilă la atacul lui Satan. Și foarte simplu spus, nu este nici un loc în această călătorie creștină, în care să te așezi și să zici, “Atat! Tot ce mai trebuie să fac, acum că mi-am atins țelul și împlinit toate directivele și am demonstrat lui Dumnezeu că am îndeplinit astea bine, este doar să stau aici și să-L aștept pe El să mă ducă acasă.” Dacă nu-ți place această parte, înseamnă că nu ești nicidecum apropiat de mie.

Obișnuam să trec prin această parte a mesajului foarte rapid, pentru că era foarte evident. Eram tânăr și mă îndreptam înspre ceva. Acum, asta este partea mesajului pe care o urasc. Voi cei care ați ascultat pentru cinsprezece ani, voi știți că obișnuiam să trec prin această parte foarte rapid. Îl citam pe Dr. Tozer: “Creștinismul este o călătorie, nu o destinație.” Scoteam în evidență cum așa mult Creștinismul tînteste spre un țel: vino la altar, rosteste-ți micul discurs plin de rutină; ești în siguranță, bate-ți puțin pe umăr și trimite-ți afară. Asta e – mântuirea nu se pierde! “Poti face ce vrei! Ai reușit, omule! Ai plătit o singură dată pentru polița de asigurare a mântuirii – ești acceptat! Acum poți ieși de aici că vreau să fac loc pentru următorul. Începi deja să fi o povară!”

Penticostali au mers puțin și mai departe, și oameni “The Second Definite Work of Grace” (Celei de-a Doua Lucrare Definită a Harului) au mers mai departe și au avut o a doua experiență față de ceilalți. Și când ai această experiență, poți pune mâinile și peste ceilalți, așa încât și ei să o primească; și când deja o ai, ești mai bun decât toți ceilalți și nu mai ai nimic de primit. V-am spus, eram un adolescent într-o biserică Penticostală, mergeam în tabere cu ei și eram mai separat decât iadul, pentru că restul copiilor “aveau asta”, erau afară jucau fotbal; iar ei încercau să-mi dea și mie parte din această experiență, acolo în rumegusul cortului. Nu mi-L doream pe Dumnezeu așa de mult, încât îmi doream să se termine totul odată și să pot să merg să joc fotbal.

Destinație! Așa cum a zis Reinhold Niebuhr, tragedia experienței penticostalilor și a oamenilor “The Second Definite Work of Grace” (Celei de-a Doua Lucrare Definită a Harului) – Nazarineni, și toți cei care au înțeles că există o experiență mai înaltă decât punctul de început, este că acea experiență care ar fi trebuit să producă un grad mai mare de lipsă de păcat, a devenit un vehicul pentru cel mai rău fel de păcat: mandrie spirituală. Și ei s-au stabilit acolo și fac cu mâna la toți ceilalți.

Nu este un punct la care să te oprești. De aceea noi de abia începem iarăși cu lucrarea asta: totul până acum a fost pregătire; totul a fost antrenament; totul până acum ne-a pregătit să facem din lume parohia noastră. Cu adevărat, în timp ce facem un nou pas în credință recunoaștem că suntem doar pelerini aici jos pe pământ. Suntem într-o călătorie și acest verset, consistent cu adevărul, spune că acest om binecuvântat, acest individ care este separat de mulțime și se află într-o stare de binecuvântare peste viața lui, binecuvântare care nu-l părăsește, este într-o călătorie – schimbare permanentă.

Următoarea frază zice: “Cînd străbat aceștia Valea Baca.” Știți ce înseamnă Baca? Va ascult! Baca tradus înseamnă “Plângere”. Este chiar mai rău decât am zis eu – nu doar o schimbare permanentă, ci viața cuiva este o călătorie în schimbare în timpul pelerinajului...(și îmi aduc

aminte de acest Paste 1991, in timp ce asteptam un alt an), parte din acea calatorie prin care omul binecuvantat trece prin “valea plangerii”. De multe ori noi lasam sa se strecoare iluzia ca daca esti in crestinism si in voia Domnului, nu vei tece prin aceasta Vale a Plangerii.

Biblia mea zice ferice de acel, binecuvantat este acel, in timp ce este in binecuvantare – nici o calitate care sa se schimbe in timpul binecuvantari, el va strabate valea plangerii.

Sunt exact acolo unde am fost Duminica trecuta cand am predicat din Isaia, “Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întunec și n'are lumină?” Sunt satul de aceasta religie care creeaza, repet, iluzia ca atunci cand esti in mijlocul vai plangerii, inseamna ca intru-un fel sau altul L-ai parasit pe Dumnezeu sau El pe tine. Este parte din calatorie! La intalnirile din mijlocul saptamanii predic, predau din Exod; acea congregatie Vechi testamentala pe care Dumnezeu a condus-o prin pustie...Deuteronom zice, “ca sa te smereasca si sa te incerce.” Si in timpul saptamani trecute am marsaluit prin victoria de la Marea Rosie unde Dumnezeu a facut totul pentru ei. Tot ce ei a trebuit sa faca a fost sa „Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea, pe care v'o va da Domnul”

De la victoria de la Marea Rosie unde ei nu a trebuit sa faca absolut nimic...(nu-mi amintesc ca Dumnezeu sa fi fost asa de dragut cu mine.) “Stați pe loc”, Moise a zis “și veți vedea izbăvirea, pe care v'o va da Domnul.” El a despartit marea in doua si a distrus toti inamicii lor. Voi ati auzit parerea mea in legatura cu Razboiul din Golf. Am auzit toti acesti crestini ruganduse pentru inamicii lor. Oamnei buni, eu nu ma rog pentru ei. Ma rog ca ei sa fie morti ca niste pietre, si am o biblie buna. Sfintii vechiului testament au stat langa Marea Rosie dupa ce toata armata lui Faraon sa scufundat ca o piatra. Dumnezeu are un simt al umorului. El a rupt rotiile carutelor lor, inainte sa lase apa sa-i scufunde; ei s-au zbatut putin si sau inecat.

Si poporul Lui Dumnezeu a jucat si s-au bucurat: “Uite ce Dumnezeul nostru a facut pentru noi! La inecat pe faraon in Mare precum o piatra.” Apoi Dumnezeu ia condus trei zile prin pustie unde le-a fost sete si au inceput sa carteara, la apele Mara care erau amare. Au plecat din Pustia lui Shur intr-un alt loc de binecuvantare, apoi din acel loc de binecuvantare, la Elim unde erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Cand te gandesti mai bine la asta iti dai seama ca nu a fost chiar asa un loc bun pentru ei, deoarece ei erau in numar de trei milioane douasute cincizeci de mii de oameni care se luptau pe douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Dar apoi ia condus in Pustia “Sin” tradusa “lut” unde El ia hranit cu mana din cer, si unde ia invatat ca El se va ingriji de nevoile lor zi de zi.

Apoi ei au plecat la Sinai care inseamna “Dumnezeul lui sin” traducandu-se “Dumnezeul locului de lut” unde ei si-au invatat lectia. Pe scurt, acolo in locurile pustietatii a fost loul in care ei au invatat caile lui Dumnezeu si capacitatea Lui de a se ingriji de ei. Ei nu au invatat prea mult atunci cand s-au bucurat langa mare, unde au vazut mana victorioasa a Lui Dumnezeu; n-au invatat prea multe nici la izvoarele de apa de la Elim; n-au invatat prea multe nici la Sinai unde Dumnezeu a vorbit pe munte – si unde ei jucau in jurul vitelului de aur la poalele muntelui, petrecand de zori.

In incercari consta testul Crestinismului si tot acolo el sorteaza pe cei care sunt cu adevarat crestini fata de cei care nu sunt. Si aceasta “Vale a Plangerii” ca si “Pustia Sin”, sau daca vom urmarii si saptamana viitoare vom vedea ca ei sunt condusi intr-un loc numit Refidim, care in original se traduce “loc de odihna”; si totul a fost ca un cactus tepos, noroi, si stanci... Deci caile

Lui Dumnezeu nu sunt caile noastre. Tot ce vreau sa scot in evidenta si apoi o sa las asta deoparte, este ca in ciuda a multor predici traditionale care fac crestinismul sa concureze intr-un fel de varietate a succesului si a vietii bune, in ciuda acestor lucruri, omul binecuvantat al Scripturii isi da seama ca in calatoria lui va trece prin valea plangerii.

A trebuit sa-mi aduc aminte de asta, anul trecut. Plangerile sunt diferite de ceea ce obisnuiau sa fie. Imi aduc aminte tipurile vailor prin care am trecut, cand am predicat asta ca si missionar in calatoria de optsprezece ani in jurul lumii. Acum Vaile plangerii sunt evident de diferite. Sunt vremuri in care imi doresc ca aceasta Catedrala sa nu fi existat. Sunt vremuri in care greutatea si presiunea binecuvantarii lui Dumnezeu ne-a facut sa crestem dincolo de abilitatile noastre. Dumnezeu ne-a ajutat sa indeplinim lucrarea la care El ne-a chemat. Vaile incep sa prinda nuante diferite.

Dar exista si aceasta realitate la experienta crestina, ca in timp ce pasesti mereu inainte urmandu-L pe Dumnezeu, acesti oameni care stau in fata televizorului si iti zambesc si se prefac ca nu exista nici un nor pe cer, sunt fie plini de fatarnicie si mint, sau nu-l cunosc pe Dumnezeu. Ei slujesc printului acestei lumi. Si cum Dumnezeu nu este o bruta, El nu-i bruscheaza pe acesti oameni intr-o anumita directie. Ce-i care apartin Lui Dumnezeu sunt cei pe care Satan incearca sa-i prinda.

Eu inca nu am iesit din vaile plangeri. Nu vorbesc despre acele calamitati ale naturii - am plans si i-m dus dorul tatalui meu de multe ori. Vorbesc despre acele vai spirituale in care sa pare ca tu pasesti in credinta dar Dumnezeu niciodata. Este un lucru cu care Dumnezeu este consistent: El se indreapta intr-o anumita directie de fiecare data, imediat dupa ce ma motiveaza sa fac ceva pentru El. Ai observat vreodata acest lucru? Ma pregatesc sa renunt la ceva in favoarea Lui Dumnezeu si-I spun: "Oh!" - Eu vorbesc direct Lui Dumnezeu - "Primeste asta!" Un alt dezastru in care m-ai pus. Ai totul acum. Ai totul. La revedere" - El nu ma lasa singur niciodata.

"Am ajuns sa am pace! Renunt la aceste mizerii! Dumnezeu le poate lua de la mine." - si El ridica batista mea si ma urmareste si e cu mine pe tot parcursul - de fiecare data! Nicioata nu dezamageste. Dar cu egala consistenta El se face suficient de real pentru mine. Voi zice, "Ei bine este ceva special cu felul asta de credinta! Ma voi indrepta inspre asta. Haide, sa merge pentru Dumnezeu!" Apoi El pleaca in vacanta - de fiecare data! Niciodata nu L-am vazut esuand. Despre acest fel de vai ale plangerii vorbesc. "Unde esti Doamne? Inca un dezastru in care m-ai implicat!"

Nu-i nimic mai mult..., am zis deja, ca Dumnezeu sa ma poata invata. Stiu despre ce predic azi - de ce trebuia sa invat asta in fiecare an? Atunci cand crezi ca totul e bine ancorat, de nicaieri vine ceva care scutura totul. Si ca un soldat bun care a fost acolo pe camp mult timp, eu nu mai renunt asa usor. A fost un fel fericit de razboi spiritual cand am devenit un crestin. Nu stiam ca diavolul era asa de tare cum era. Cantam catece prostute ca si "Scrie numele diavolului pe talpa papucului tau si calca pe el". E si mai tara ca Testoaile Ninja, te asigur de asta!

Stiam toate promisiunile Lui Dumnezeu, si ascultam predicatorii care-ti spuneau - si vedeam cum la stralucesc ochii cand imi spuneau: "Satan este sub piciorul tau! Diavolul este sub tine si Dumnezeu la biruit si "Cel ce e in tine este mai mare decat cel ce este in lume!" Si eu ziceam "Asta asa e!" si apoi diavolul ma doborâ 23 de metri. Si ma ridicam si ziceam, "Aceasta lupta abia incepe!"

Acum, as ocolii orice copac, doar sa-l evit pe diavol. Sunt obosit de atata lupta; Sunt istovit de atata lupta. Nu mai vreau vai ale plangerii. I-am spus asta Lui Dumnezeu, intreg anul, iar El a zis: “Eu sunt seful! Vaile fac parte din calatorie.” Nu vreau sa fi surprins in acest an. Inveseliva-ti sfinti! Lucrurile se vor inrautatii. Va spun inca ceva totusi...cand diavolul apuca....Cand insfarsit ma ridic, diavolul are de a face cu mult mai mult!

Aceasta biserica nu va sta nemiscata. Eu nu ma pregatesc sa ma pensionez si am un respect oarecare pentru abilitatile diavolului si munitia lui. Si pot spune ceea ce predicatorii spun fara prea multa vigoare. “Cel ce e in noi e mai mare decat cel ce e in lume.” Si acum stiu, chiar daca trebuie sa reinvat putin, sa scot biblia si sa fac ceea ce fac azi, in timp ce inaintam in acest an; si ma astept sa anunt ca Secret Five (al cincii-elea secret) a devenit o realitate, iar in timp ce invadam teritoriul “domnului puterii vazduhului” facem ceea ce avem capacitatea sa facem. (Aceasta este cea mai mare retea de radio formata in intreaga lume.) Ma astept ca Satan sa lucreze si el pentru ca stie ca noi cu adevarat invadam teritoriul lui. Si vreau sa fiu pregatit – pentru biserica..., pentru mine..., si vreau ca voi sa fiti pregatiti pentru vaile plangerii care vor urma. Deasemenea, vreau sa aplici acest lucru individual – vaile plangeri sunt parte din calatorie. Nu trebuie sa renunti din cauza vei intalni aceste vai.

Vreau sa spun doua lucruri pe care intotdeauna le spun cand predic acest mesaj. “Cauza” este neimportanta. Asta este felul lui Satan de a trata lucrurile cand treci prin vale, sa se ocupe de “de ce?” Daca faci vreo gresala si ar trebui sa fi invinovatit, iar tu sti asta, Satan adora sa te atace in constiinta ta. El se va aseza pe un umar de-al tau si va zice “Ei bine, fi barbat. Trebuie sa fi invinovatit – tu sti ce-ai facut; trebuie sa suferi pentru asta.” Vreau sa-i spui lui Satan cand vine si-ti face asta, in numele lui Isus “Inapoiata mea! Inapoiata mea!”

Poti lua acest verset din Scriptura si sa exegezi propozitia. Nu este nici un cuvânt acolo care sa vorbeasca despre “cauza.” Nu conteaza daca tu esti vinovatul sau nu. “Ferice de cel”, iar acesta este urmatorul cuvânt pe care-l subliniez, “strabate valea plangerii.” Poti sa te consumi total in constiinta ta – renunta. Nu este nici un cuvânt care sa vorbeasca despre “cauza”, doar declaratia “ferice de cei care strabat.”

Daca trebuie sa fi invinovatit pentru dezastrul tau, incredinteaza asta la cruce. Christos a murit sa acopere pacatul nostru. Trebuie doar sa fi sincer cu asta inaintea Lui Dumnezeu, cu nimeni altcuiva – si doar cu El, o singura data. Nu conteaza pentru tine daca esti in valea propriului tau “dezastru”, mesajul meu de astazi pentru tine este “ferice de cei care strabat!” Cauza nu are importanta. Renunta sa te invinovatesti. Nu poti rescrie istoria. Asta-i bunatatea harului Lui Dumnezeu. Incredinteaz-o Lui. “Nu trebuie sa fiu invinovatit!”

Sau chiar contrariul; “Nu sunt motive pentru ceea ce mi se intampla mie.” Am fost credincios. Am facut totul cat am putut de bine si intreaga lume ma abandonat.” Diavolul va sari de pe umarul acuzatiei, pe umarul simpatiei. Ooo, el adora sa faca asta. “Eu nu as sluji unui Dumnezeu care te trateaza in felul asta, sau care lasa asa ceva sa ti se intample tie. Tu nu esti vinovat cu absolut nimic.” Cand ti se intampla asta, sa zici, “Inapoiata mea!” din nou, din cauza ca nu conteaza. Nu conteaza daca esti nevinovat. Vaile plangerii sunt parte din calatorie, dar ferice de cel care o stabate. Simpatia de sine te va ucide. “Ooo...intuneric, disperare, agonie toate pe mine!” Renunta sa ramai in valea in prin care treci.

Vorbesc despre o religie matura ajunsa la maturitate. Vaile plangeri sunt parte din calatorie. “Ploaia vine peste cei buni si peste cei rai”, dar ferice de cei care strabat acele vai. Ei nu numai ca le strabat- si sa mai adaug un lucru: nu se mentioneaza nimic in acest verset, despre cat de lungi vor fi aceste vai. S-ar putea s-o treci dintr-un pas, sau sar putea sa ramai in ea pentru un timp indelungat. Versetul acesta nu zice: “ferice de cei care trec prin vai care cred ei, nu-i va omora” dar este siguranta promisiuni Lui Dumnezeu “Vei reusi!” Asta nu este o religie a tarii viselor unde ceea ce este real defapt nu prea este. Vaile tale sunt asa de reale precum tu sti ca sunt, dar nu conteaza daca tu esti vinovat pentru ca treci prin ele sau nu – “Ferice de cei ce strabat.”

“Strabat valea; astazi poate fi ziua aceea!” – sa nu renunti la aceasta atitudini. “Ferice de cei ce strabat”

O mare parte a vietii mele se imbunatateste...trebuie sa anazilez asta astzi, dar aproape ca ma deranjeaza ca trebuie sa admit asta, dar chiar se imbunatateste. Viata mea obisnuia sa fie o continua vale, cu cateva hopuri... Esti un dezastru! Esti imposibil! Nu-i poti tine pe oameni acestia intr-o standard spiritual! Ce vreau sa zic prin faptul ca se imbunatateste? Haideti sa continuam.

Nu doar ca este ferice de cei care strabat, “Ferice de cel... Care strabate valea Baca” – sau “plangerii”, dar “o prefac in izvor”. Originalul spune: ei o prefac “intr-un loc plin de izvoare”. Nu stiti ca puteam sa stam in valea Strazii Sperantei? Si, ca intotdeauna, cele mai grele vai vin de la cei care ar trebui sa fie frati Crestini. Dar am reusit sa ajungem la acest “loc de izvoare” pentru ca am reusit sa zicem “Nu”.

Noi nu acceptam circumstantele ca si un raspuns final. Cei binecuvantati nu vor muri in timpul in care trec prin vale. Intradevar, scopul acestui om binecuvantat din acest vers nu este doar sa reziste aici pana la iesire – acest fel de persoana transforma aceste vai. El vede aceste vai ca si oportunitai de a le transforma “intr-un loc de izvoare”. Sa intamplat de cateva ori... Obisnuiam, cand calatoream mult – cel putin o noapte din timpul campaniei, sa vizitez spitalul impreuna cu pastorul.

Am avut experiente in care mergeam sa vizitez persoane cu dezabilitati si ieseam de acolo fiind binecuvantat de ei. Transformi acea vale care ar zdrobi pe altii – si asta e semnul Crestinismului real, transformi acea situatie “intr-un loc de izvoare” pana cand acea vale devine o oportunitate sa aduca si mai muta binecuvantare.

Acum intrebarea este cum acesti oameni binecuvantati trec prin vai ale plangerii – ei trec prin aceste vai; le transforma in locuri de izvoare. Cum? Mergem la primul vers , “Ferice de cel ce-și pun tăria în Tine”...ce zice? “in Tine”. Acesta este indiciul! Acesta este indiciul! “Ferice de cel ce-și pun tăria în Tine” Isus nu ne-a spus niciodata ca nu vom trece prin vai. Ba chiar a zis ca in lume vom avea necazuri. El zice ca va fi cu noi in acele vai – nu ne va abandona sau parasii. Isus nu este doar dumnezeul culmilor. Promisiunea Lui Dumnezeu este ca atunci cand noi in credinta ne lasam in mana Lui, El nu ne va da drumul.

Acesta a fost mesajul de Duminica trecuta: “nu te indoi in intuneric, de ceea ce ai invatat in lumina.” S-ar pute sa nu-L vezi pe Dumnezeu, dar El te vede. Sigur, “ Domnul pedepsește pe cine-l iubește” asta se zice in Evrei. Sigur, ”vor fi multe necazuri”, dar Petru zice cu acel cuvânt

din greaca, “multe binecuvantari”. “Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s'o puteți răbda” – iar in greaca suna foarte bine, ca si o scapare personalizata, asa cum am zis Duminica trecuta. “Ferice de cel ce-și pun tăria în Tine”

Dumnezeu la chemat pe Ilie – la trimis la paraul Cherit; hranit de corbi, dar cartea zice ca dupa catva timp paraul a secat. F.B. Meyer zice: Dumnezeu il invata pe Ilie sa se increada in Datorul darurilor in loc de a se increde in darurile pe care El le da. Dumnezeu trebuie sa ne goleasca in primul rand. Aceste vai ale plangerii sunt menite sa ne invete sa ne incredem in Domnul Insusi. El este cu noi si daca taria noastra este in EL, atunci tot ce trebuie sa stiu este ca merg impreuna cu Dumnezeu si nu conteaza prin ce vai trec. “Ferice de ceice-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.” Cati dintre voi aveti cuvantul “ceice-si” scris cu litere italice in bibliile voastre? Ridicati mainile voastre sa-mi aratati. Atunci cand este scris cu litere italice, inseamna ca este ceva adaugat de translator. Originalul se refera la acelasi “TINE”. “Ferice de ceice-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.” Stergeti acel “ceice-si” – adaugat de translator, caci este important, “locuiește încrederea”.

Dumnezeu nu este interesat doar de noi si ne cauta si doar ne trece prin aceste vai...El vrea sa invatam caile Lui. Noi vom domni si stapani intreaga eternitate impreuna cu El, si El vrea sa cunoastem caile Lui. Dupa patruzeci de ani de pustietate, Dumnezeu plange pentru ca copii lui Israel au vazut doar faptele pe care El le-a facut. Doar Moise a stiut si invatat caile Lui. Cati dintre voi pot spune ca in acesti cincisprezece ani ati invatat caile Lui Dumnezeu? Ca tot mai mult il vezi pe El.

Ei bine, vreau sa va mai provoc, cu o intrebare . Cati dintre voi ati invatat ca El asteapta mai mult de la voi acum, decat astepta la inceput. Ei bine, inveti caile Lui Dumnezeu. Cati dintre voi descoperiti ca El nu este usor de induplecat cu marturiile a cat de mult faceti voi pentru El? Inveti caile Lui. El va ia acasa, razboinici ai Lui. Un om a carui sursa de putere este in Domnul Insusi, in prezenta Lui cu tine si in caile Lui , el-acest om- nu renunta in valea plangerii.

Acum o sa termin. Versetul 11: “Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut” Asta este parte din caile Lui. “Domnul Dumnezeu este un soare și un scut.” Asta este ceea ce El incearca sa te invete. Care este rolul soarelui in acest univers? Totul se invarte in jurul lui. Determina cursul elementelor din intreg universul. Oameni primitivi, necunoscatori, credeau sa soarele se invarte in jurul lor. Soarele controleaza, determina; soarele da viata; soarele de lumina, caldura, privizie. Fara el nu ai creste prea mult, prietene. Asta ajunge sa cunoasca omul binecuvantat: Domnul este totul in toate.

O sa zic asta: nu-mi plac vaile prea mult, dar sunt inca mic... inca mai ripostez inapoi la Dumnezeu, cu privire la lucruri, dar nu asa mult cum obisnuiam sa o fac. Cred ca sunt mult mai mult in controlul lui Dumnezeu, decat era pastorul vostru acum cinsprezece azi cand a venit aici.Cu siguranta vreau sa fiu. Asta invatam in timp ce cooperam. Nu-mi plac vaile in timpul in care sunt eu in ele, dar m-au invatat lucruri pe care victoriile nu m-au invatat. Crestinul invata sa se increada si sa lase “Soarele” sa domneasca.

Scut. Acesta este cel mai greu punct de acceptat pentru mine: sa cred ca Dumnezeu nu lasa nimic sa ni se intample, ca in planul Sau nu permite asta. Ca si Domnul Ostirilor, Satan este sub controlul Lui. Demoni tremura in prezenta Lui. Asa cum Dumnezeu ridica acel scut peste viata

lui Iov, asa si tot ce ti sa intamplat in acest an, tot ce se va intampla in continuare, in orice vale a plangeri pe care o vei intalni, Dumnezeu care este un Scut – in intelepciunea Lui, ca sa ne invete, lasa aceste lucruri sa se intample. Abilitatea ta de a aface cu aceste vai ale plangeri va creste nemasurabil de mult, atunci cand tu ajungi la acea incredere ca esti tot timpul in vederea lui Dumnezeu; El este un scut si nu lasa nimic sa vina in calea ta mai presus de capabilitatea ta de a iesi biruitor.

Numarul 3. “Domnul da indurare si slava.” Da, vaile apar, dar apare si harul, favoarea nemeritata. Am auzit... Ma amuz de fiecare data cand privesc la lumea bisericilor, cand apare cate un predicator in mijlocul atentiei si are toata gloria, si ma uimesc cum prezinta aceasta teologie eronata, cum ca “Dumnezeu nu-si imparte gloria cu nimeni”. Ei stau acolo si-I spun Lui Dumnezeu ce nu poate sa faca. “Domnul da indurare – har”, favoare nemeritata, si “glorie”. Ceea ce El nu va imparti cu nimeni este o dispensare a goriei Lui. Dar El va da slava – El va binecuvanta; El va onora. Sunt vai ale plangerii, dar asta nu este intreaga calatorie – vei trece prin ele. Si Domnul da indurare; Domnul da slava”

In ultimul rand, dar nu cel mai putin important, vreau sa te uiti la versetul 8: "O Domnul Ostirilor." Sti ce inseamna numele acesta? Am predicat despre denumirile lui Dumnezeu Dumnica trecuta. Acest nume vorbeste despre abilitatea Lui de a controla tot. Deja am vorbit despre diavol si demonii lui, Dumnezeu va.... Sunt ocazii in biblie, in lupta lui Dobra si Barak, unde Dumnezeu implica stelele in lupta. El inghite armata lui Faraon, in Marea Rosie. El controleaza tot, chiar si ce nu are suflare. El controleaza universul. El controleaza fiintele supranaturale, ingerii si demonii. El controleaza tariile pagane si natiunile si lucreaza la ele la timpul potrivit.

Asta inseamna "Domnul Ostirilor". Orice problema noi infruntam, El face ca ingerii sa se ocupe de ea. "O Doamne a Ostirilor, Domnul Ostirilor, asculta-mi rugaciunea: da ascultare, Dumnezeul lui Iacov. Selah. - sau "gandestete la asta", la ceea ce-ti cer.

Ai putea sa citesti rapid peste versetul 8 si sa nu pricepi nimic daca te grabesti, dar in timpul in care era scris acest Psalm, Iacov era mort de mult timp. A trecut mult timp de cand Iacov sa luptat cu ingerul o noapte intreaga, - a carui nume in seamna “ cel ce tine de calcai”, intotdeauna apucand pentru sine si ingrijindu-se de binele lui – planuind si concentrat pe sine. A trecut mult timp de cand Dumnezeu ia schimbat numele in “Israel” ceea ce inseamna “Print care are, detine putere impreuna cu Dumnezeu”. In acest vers Dumnezeu prin inspiratia psalmistului ne spune ceva foarte important noua celor care suntem nedumeriti de aceste vai ale plangerii; ca trebuie sa invatam din nou, in fiecare an, sa ne credem in Dumnezeu Insusi; prin acest proces sa invatam caile Lui, noi cei care strigam catre Dumnezeu sa intervina cu puterea Lui in problemele noastre. Domnul Ostirilor este Numele calea noastra de scapare.

Vrea sa spun ca tu sti ca vorbim despre o mica problema financiara sau o boala, sau fica mea, fiul meu sau chiar iubitul meu care este in Golf, si strigam catre Domnul “ Doamne al Ostirilor, vei face Tu in valea plangeri mele – Tu Cel care stapanesti totul si aduci la indeplinire, poti Tu sa te ingrijesti si de mica mea problema? Nu zice “ O Doamne Domnul Ostirilor, asculta-mi rugaciunea: da ascultare, O Dumnezeul lui Israel.” Daca zicea, “o Doamne Dumnezeul lui Israel” – si repet, a trecut mult timp de cand lui Iacov ia fost schimbata natura lui si numele. El a murit cu numele de “Israel” nu “Iacov”. Daca zicea, “Da ascultare o Doamne al Ostirilor, Dumnezeul lui Israel, ” atunci ziceam, “trebuie sa aiba loc multa schimbare pana sa ma asculte Dumnezeu!”

Dar zice, “Doamne, Dumnezeu ostirilor, ascultă rugăciunea mea! Ia aminte, Dumnezeu lui Iacov!” – acea planuire si acel vierme apucator a carui nume era Iacov cand a iesit din pantece din cauza cailor lui egoiste.

Ce incearca Dumnezeu sa ne spuna, tie si mie sau celor care se vor confrunta, sau ne confruntam cu valea plangerii? “Disponibil: Domnul Dumnezeu ostirilor. Primitor: Oricare dintre noi- pentru ca Domnul ostirilor este si Dumnezeu Lui Iacov. Unul dintre lucrurile pe care le iubesc cu privire la Biblie – daca toti oameni cu care Dumnezeu a avut deaface erau perfecti ca si Isaia, eu eram lasat pe dinafara. Dar Domnul Ostirilor este si Dumnezeu lui Iacov – pacatuind, impovarat, apucator, sa-mi fie bine doar mie...Iacov poate fi totusi un om binecuvantat care trece pin vale plangerii, dar se intoarce la Domnul si striga inspre El si cere taria Lui.

Ma uit inapoi la ani in care Dumnezeu ma condus. El cunoaste inima mea; El stie cand ma asez; cand ma ridic; El ma cunoaste mai bine decat oricine. Si El stie ca atunci cand sunt cazut vreau doar voia Lui si vreau sa-l multumesc pe El mai mult decat orice altceva. In acelasi timp, in vremea Lui de apropiere de mine, eu am ajuns sa cunosc caile Lui. Si sunt asa recunoscator sa predic in aceasta Duminica, stiind ca slujim unui Dumnezeu viu, care este Domnul Ostirilor. Domnul care acelor ce doresc ca El sa le conduca viata; celor care vor voia Lui si caile Lui; si cei care ridica mainele inspre El in timpul vai plangerii, ma repet – El nu-i va parasii. Taria noastra este in El, pentru ca El este cu noi.

El este Domnul ostirilor, dar este si Dumnezeu lui Iacov. El ne intinde mana Lui atunci cand suntem in vale in acelasi fel in care un tata apuca copilul lui care trebuie inca sa invete multe si a carui caracter mai trebuie inca modelat. Dar tatal se ingrijeste de el.

Domnul Ostirilor care ne asculta rugaciunile este Dumnezeu lui Iacov. Nu trebuie sa fi popa ca El sa te asculte. Oriunde esti, in orice circumstante, Dumnezeu – Domnul Ostirilor este mult mai mult decat un chibrit aprins pentru problemele tale. Pentru ca El este Dumnezeu lui Iacov, El este dornic sa ajunga la tine, sa ia mana ta si sa te conduca.